

Зв'язуючою ланкою між лекціями та практичними заняттями є надання студентам конкретних завдань по ходу лекції. Тоді на практичних заняттях студентам необхідно не просто відтворити засвоєння теоретичного матеріалу, а й представити виконання цих завдань. Це обов'язково примушує студентів зануритися в сутність проблеми на теоретичному та практичному рівнях. На семінарі корисно спільно всією групою розібрати виконане завдання, проаналізувати помилки та запропонувати інші можливі рішення поставленої проблеми.

Розширення можливостей індивідуального впливу на особистість студента за умов посилення масового характеру освітньої діяльності стає реальним за допомогою індивідуальних форм навчальної роботи. Це, в першу чергу, — необхідність виконання кожним студентом індивідуальних завдань. Від викладача вимагається розробка таких завдань, які містили б і загальні теоретичні положення і, водночас, конкретне завдання, яке не можливо дістати в готовій формі з різних джерел. Розробка тематики таких завдань є реальною не тільки з прикладних дисциплін, а й навіть суто теоретичних. Важливо, щоб кожний студент знав, що його завдання не повторюється та його виконання можливе тільки ним особисто. Це може досягатися формулюванням проблемних тем, необхідністю пошуку інформації з декількох джерел або неповторністю цифрових даних, що даються в завданні.

Література

1. Основні показники діяльності вищих навчальних закладів України на початок 2000/2001 навчального року. Статистичний бюлетень. — К., 2002;
2. Основні показники діяльності вищих навчальних закладів України на початок 2003/2004 навчального року. Статистичний бюлетень. — К., 2005.

*О. В. Капустіна, доц.,
кафедра іноземних мов ф-ту МЕІМ*

ПРОБЛЕМА ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИМ МОВАМ

В умовах глобалізації ринок праці пред'являє особливі вимоги до майбутніх фахівців, тому що у конкурентному середовищі тільки висококваліфікований фахівець матиме відповідний потенціал для розв'язання професійних задач. Володіння іноземними мовами — це невід'ємний компонент сучасної підготовки спеціалістів, але якісна підготовка майбутніх фахівців не можлива без диференційованого підходу до процесу навчання.

Важлива складова організації навчального процесу — створення певного рівня мотивації студентів. Розрізняють два загальні її типи: зовнішню і внутрішню. Зовнішня мотивація: студент оволодіває знаннями, старається, бо прагне заробити позитивну оцінку, як винагороду за старання. Внутрішня мотивація: студент старається через внутрішнє бажання виконати завдання успішно.

Вітчизняна методика говорить про те, що найвищого інтересу та успішності при вивченні іноземної мови досягають при співвідношенні зовнішньої та внутрішньої мотивації 70 % на 30 %. Для створення потрібного рівня мотивації можна рекомендувати такі прийоми, як: продуманий відбір мовних ситуацій, Підбір оригінальних за змістом текстів, проведення рольових ігор тощо.

Питання про ефективність навчання тісно пов'язане з проблемою індивідуалізації навчання. Педагогічна енциклопедія дає таке визначення терміну «індивідуалізація»: «... організація навчального процесу, при якому вибір способів, прийомів, теми навчання враховують індивідуальну відмінність учнів, рівень розвитку здібностей у навчанні».

Слід зауважити, що проблема індивідуалізації навчання тісно пов'язана з вивченням спеціальних здібностей, рівня підготовки і можливостей студентів. Актуальною залишається проблема розробки методики індивідуалізації навчального процесу засвоєння іноземних мов у немовному вузі. Склад студентських груп першого року навчання різниться за мовною підготовкою. І завдання викладача полягає в тому, щоб ліквідувати різницю у рівні знань, а для цього необхідна максимальна диференціація і індивідуалізація при вивченні іноземних мов саме протягом першого року навчання. Викладач повинен запровадити в навчальний процес більшу кількість індивідуальних завдань та завдань для самостійної роботи.

Ми вважаємо, що на сучасному етапі розробка методик індивідуалізації навчання є одним з головних завдань.